

Сексуальне насильство над дітьми: як покарати педофілів?

Одним із показників соціальної зрілості суспільства є ставлення до дітей. В суспільстві, що зорієнтоване на високі загальнолюдські цінності, не можуть бути терпимі прояви жорстокого поводження з дітьми, зневажання їхніх інтересів, оскільки це має тяжкі соціальні наслідки.

Трагічна смерть 11-річної Дар'ї Лук'яненко стала останньою краплею в дискусії, варто чи ні вносити зміни до кримінального законодавства щодо захисту дітей від сексуального насильства. На жаль, це був не останній випадок насильства. Дар'я – не єдина жертва. Але вона стала голосом, хоч і як це не жахливо, всіх тих нещасних дітей, яких держава була не в змозі захистити. Всіх тих, кого вже не повернути, які ніколи не розкажуть світові, що з ними скоїли.

Також у Городнянському районі Чернігівської області поліцейські затримали чоловіка, який погрожував ножом 15-річній дівчинці та згвалтував її. Зрештою дівчинці вдалося втекти від кривдника. Поліція дізналася про інцидент і провела обхід кількох сіл та допит можливих свідків. Врешті-решт правоохоронці вийшли на слід раніше судимого чоловіка. Останній нещодавно звільнився з місць позбавлення волі, де відбував покарання за вбивство. А в Запоріжжі затримали фотографа дитячих свят, який гвалтував 2-річну дівчинку. Його зафіксувала кіберполіція, коли чоловік розповсюджував порнознімки з дитиною. Близько року тому для збагачення власної колекції дитячої порнографії, а також власного задоволення зловмисник згвалтував на той момент 2-річну дівчинку. Помітивши, що вона не розповіла про це матері, чоловік ще декілька разів гвалтував дитину. При цьому свої дії він знімав на фото та відеокамеру. За статистикою, щороку в Україні фіксується до 4000 фактів сексуального насильства над дітьми, за якими порушується не більше 400-500 кримінальних справ, і тільки у 40-50 випадках педофілам виносяться вирoki.

11 липня 2019 року Верховна Рада підтримала законопроект №6449, який покликаний захистити наших дітей від сексуального насильства. Два роки цей законопроект лежав мертвим вантажем та чекав розгляду у Парламенті. Варто зазначити, що його було прийнято не без тиску громадськості.

Спікер Верховної Ради вже підписав проголосований закон, наразі він чекає на підпис Президента. У разі підписання Закон набере чинності з дня, наступного за днем його опублікування. Опублікування відбувається протягом 15 днів в офіційних друкованих виданнях («Офіційний вісник України», газета «Урядовий кур'єр»).

Що змінить новий закон проти педофілів?

- покарання у вигляді примусової хімічної кастрації;
- створення публічного реєстру осіб, які були засуджені, за згвалтування чи сексуальне насильство відносно неповнолітніх осіб;

- встановлення пожиттєвого адміністративного нагляду за такими особами після їхнього звільнення з в'язниці;
- посилення відповідальності за статеві злочини проти дітей;
- встановлення довічного адміністративного нагляду поліції.

Який вирок передбачається для педофілів?

Згідно з законопроектом №6449, примусовій кастрації підлягатимуть особи у віці від 18 до 65 років.

Новий закон посилює кримінальну відповідальність за злочини сексуального характеру проти малолітніх і неповнолітніх:

- за зґвалтування неповнолітніх позбавлення волі на термін від 7 до 15 років (зараз передбачено до 12 років);
- за розпусні дії щодо дітей, які не досягли 16 років, каратимуть позбавленням волі до 5 років (наразі лише до 3).

Проте, зауважте, до статті 81 Кримінального кодексу України «Умовно-дostroкове звільнення» додано 5 пункт, в якому йдеться про те, що особи, засуджені за вчинення особливо тяжкого злочину проти статевої свободи та недоторканості малолітньої дитини, не можуть буди звільнені достроково.

Що таке «хімічна кастрація»?

Хімічна кастрація – це уколи і таблетки, які мають певний час дії (тобто це не довічно). Згідно з законопроектом, хімічна кастрація може застосовуватися тільки до осіб, які хворі на педофілію. Факт хвороби підтверджує психіатр. Тому законопроект розділяє осіб, засуджених за статеві злочини проти дітей, на дві групи: здорові та хворі на педофілію. Здорові будуть відбувати покарання згідно з вироком. А хворі на педофілію (їх дуже мало насправді серед тих, хто гвалтує і розбещує дітей), матимуть можливість частину терміну покарання добровільно замінити хімічною кастрацією. Хімічна кастрація вже застосовується до осіб, які вчинили статеве насильство над дітьми, в таких країнах, як США, Великобританія, Німеччина, Польща, Чехія, Південна Корея, Аргентина, Росія, Казахстан.

Як у світі борються з педофілією?

У Великій Британії, для прикладу, існує державний реєстр педофілів, до якого внесено більше 100 тисяч осіб, які пройшли хімічну кастрацію та позбавлені права вільно обирати місце проживання – їм заборонено жити поблизу дитячих установ. Навіть у сусідній Польщі хімічну кастрацію ввели у 2009 році як примусову процедуру для гвалтівників дітей. Проте, наприклад, у Чехії гвалтівників каструють хірургічно. Операція є добровільною, але відмова від неї перешкоджає виходу на волю. Вийти на волю, відмовившись від кастрації, злочинець може, тільки якщо психіатри засвідчать його «виправлення». Цього здатні домогтися далеко не всі.

Противники закону стверджують, що педофілія – це не вид злочину, а конкретний медичний діагноз. І ставиться він не юристами, а медиками. Хвороба ця насправді невиліковна. Такі люди не зупиняться ніколи. Їх буде тягнути до

дітей постійно. Тож, на думку експертів, у психіатрів є два виходи: або навечно ізолювати, або застосовувати до них так звану хімічну кастрацію. Активісти стверджують, що 99% злочинців, які познущались над дитиною, не є педофілами у клінічному розумінні цього слова. Отож, законопроект тільки витратить гроші з бюджету на примусове лікування кривдника. Але він все одно знайде спосіб знущатись над слабшими та задовольняти свої потреби.

Проте, я переконаний, що цей закон – перший щабель у захисті дітей від сексуального насильства. Адже не реагувати на всі ті страшні події, які стаються з нашими дітьми, не можна! Залишити все, як є зараз, це означатиме, що держава беззахисна перед руками педофілів.

Насильство над дітьми – це реальна загроза для України. Адже жорстоке поводження з дітьми в подальшому формує з них соціально дезадаптованих людей, не здатних створювати повноцінну сім'ю, реалізовуватись у колективі та суспільстві загалом. Ми повинні бути рішучі у боротьбі з насильством над дітьми. Діти – це не власність батьків, а повноправні члени суспільства! Захист їхніх прав – справа честі кожного з нас.

Станіслав Куценко, очільник столичної юстиції